

Ця книжечка присвячується 20-и тисячам вболівальників футбольної команди «Нива» (Вінниця), які 26-27 квітня 1996 р. своєю витримкою, вірою та ентузіазмом допомогли команді створити найбільшу сенсацію сезону: подолавши такого випробуваного ще з часів СРСР кубкового бійця, як донецький «Шахтар», вінничани вперше у своїй історії вийшли до європейського турніру.

Власне, й творитися вона, ця книжечка, почала того пам'ятного дня 27.04.96, коли просто на трибунах у перші хвилини після гри самі собою авторіві прийшли рядки віршованих епіграм, присвячених найбільшим героям вирішального матчу — воротареві Володимирі Циткіну (відбив три пенальті поспіль) та капітанові Леоніду Гайдаржи (був стрижневою постаттю на полі).

Згодом були дописані «Кредо вінницького фана» та «Приказки, прислів'я про «Ниву» і її гравців» як спроба окреслити творчий феномен вінницького футболу й етичний кодекс його шанувальників. Й нарешті — клубний гімн «Є команда одна...» на мелодію композитора і співака Володимира Трофимова.

Видавництво «УНІВЕРСУМ-ВІННИЦЯ», 1996

© Михайло Стрельбицький, тексти, 1996,

Олена Козюра, графіка, 1996

Президент клубу С.П.Татусяк:

*К*оли бере слово «татусь» Татусяк,
То слово те ловить присутній усяк:
Не в тому ж то річ, що начальник
великий,
А в тому, що діло говорить — ось як!

Начальник команди І.Ф.Гатаулін:

*Б*ув собі Гатаулін просто Ірек,
З м'ячем на полі влаштував гулі...
Нині — начальник,
команди повпред —
Дипломатичний пан Гатаулін.

Старший тренер С.Ю.Морозов:

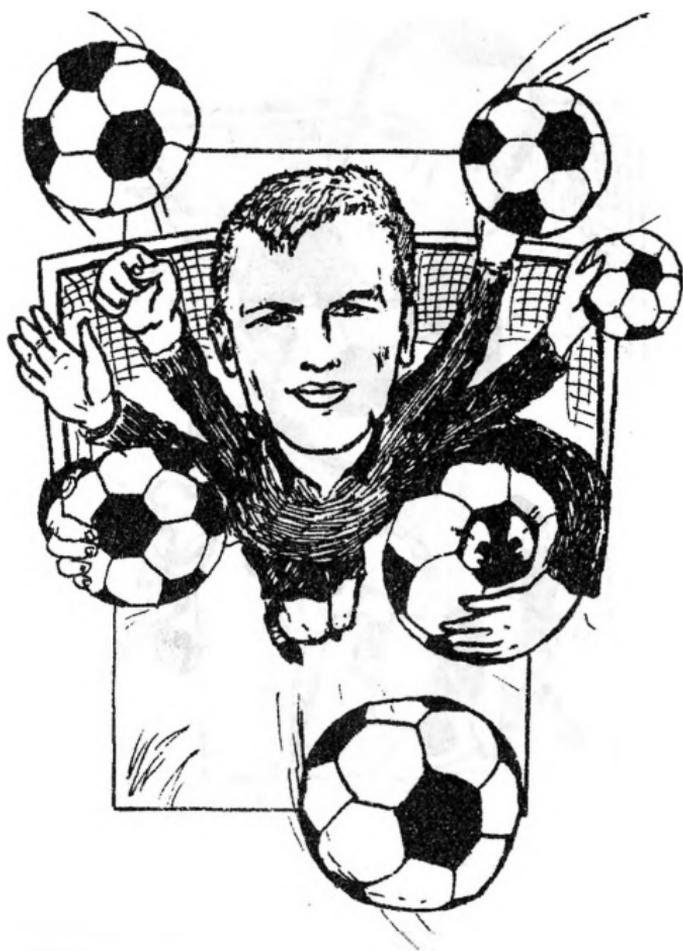
*Н*ародився у «Динамо»,
«Воював» у ЦСКА...
Нині в «Ниві» — скажем прямо —
В нього місяця така:
«Колосок» до «колоска»,
Себто (примовку облищмо!)
Лелюка — до Головка,
До Червоного, Сосенка —
Рябцева, Борисюка...
І так далі, і так далі —
Добирає так, як тра':
Може, будуть і медалі,
Але — точно — буде ГРА.

Тренер О.Є. Бобарико:

Без суетности, без крику
Тренувань важкі труди
Олександр Бобарико
Відпрацьовує завжди.

Володимир Циткін:

*Я*к Циткін скаже м'ячеві: «Цить!»,
То бідний м'яч ледь не плаче з розпуки:
Бо хоч у який куточок летить,
А потрапляє Циткіну в руки.

Євген Немодрук:

*Н*є дублер, а каскадер:
В саме пекло лізе!
За «основу» — хоч тепер
Став (поки не пізно!)

Леонід Гайдаржи:

*Н*авіть на останнім рубежі,
Де інший хтось не прийшов би до тям,
Не губить спокою Гайдаржи,
А ділиться спокоем з товаришами.

Костянтин Сосенко:

Хоч Сосенко і не СосНенко,
І не Соснихін, і не Вадим,
Переймає у небі м'яча вірненько
І на землі не розлучиться з ним.

В'ячеслав Запорожченко:

Він — з природних оборонців:
Не жмурко і не журко,—
Певне, з роду запорожців
Запорожченко Славко

Анатолій Балацький:

А наш Балацький — не балакун:
Він усього лиш максималіст.
Покритикує дійсність гірку
Та й позитивний шукає зміст.

Дмитро Лелюк:

*Т*ут леліє, там леліє:
Добре дбає, вміло діє,
Самородок, самоук,
АНТИСНАЙПЕР наш — Лелюк.

Юрій Солов'єнко:

*М*ає на футболці номер п'ять,
Має кредо: не журигись гірко.
На п'ятірку вміє він зіграти,
Головне ж — стабільно! — на четвірку.

Руслан Романчук:

*Р*оманчук — натура романтична,
І лірична, і реалістична:
В грі такий він виявляє сприт,
Як в одній особі меч і щит.

Олександр Червоний:

*Ц*ей Червоний — демократ,
Але в центрі поля —
дуелянт, аристократ, —
Розум, сила, воля.

Олексій Рябцев:

Засвітився Рябцев наш
в тренера Мунтяна,
Колотов без Рябцева
загримів на дно.
Рябцев у Морозова
справу робить справно,
Прорубавши з хлопцями
в Європу вікно.

Олександр Любинський:

*П*оза полем він жартує,
А на полі — дриблінгує:
Любить світ не абияк
Цей таврієць-подоляк.

Павло І (Матвійченко):

Сахнеться суперник: «Делов!»
Зубами з біди заскрегоче,
Коли Монолітний Павло
Таранно прорветься,
Де схоче.

Павло II (Паршин):

*А*таки стрімкий епілог
Суперник, авжеж, проморгає,
Коли Елегантний Павло
Проскочить між центром і краєм.

Андрій Головка:

У Андрія Головка
Гарна звичка є така:
Дивиться на білий світ
Крізь квадрат чужих воріт.

Віктор Бровченко:

Зосереджений в собі,
А ще більш — на боротьбі:
Молодий, та ранній: буде
Він ще Майстром, далєбі.

Олександр Лактіонов:

Зрозуміли ми про нього
найскладнішого сезону,
І сказали ми про нього
несподіваним рядком:
Якщо треба, Лактіонов може
стати «бастіоном»,
Якщо треба, Лактіонов
враз стає «штурмовиком».

Андрій Борисюк:

Знають всі, що хлопець свій
Юний Борисюк Андрій.
Погартується ще трошки —
Твердо стане в перший стрій.

КРЕДО ВІННИЦЬКОГО ФАНА

1. Вірю (бо знаю), що команда «Нива», плоть від плоті «Локомотива», завжди грала, грає і грати буде у справедливий футбол: ані костоломи, ані симулянти у нас не приживались і не приживуться, а от «технарі», гравці повної самовіддачі були, є і перебудуть.

2. Пишаюся, що характер і стиль гри моєї команди у їх кращих проявах виражають кращі риси нашого подільського характеру: труд, гідність, чепурність, економність, вміння тримати удар і терпіти, а ще — бути собі на умі і вміти чекати свого шансу.

3. Мені приємно, що цей зовні не дуже ефектний, але надійний і гречний стиль подільського, вінницького футболу приймають і несуть у світ також і ті гравці, для кого Вінниця була лише окремим щаблем у спортивній кар'єрі. Трояновський, Прокопенко, Решко, Рац, Вишневський, Дзюба, Тищенко, Косовський, Надуда, — усі вони, такі несхожі між собою, впізнавалися і впізнаються на стадіонах світу за вмінням цілком віддаватися грі, чесній боротьбі.

4. Унікальним втіленням цього гречного стилю гри і поведінки, а відтак і втіленням українського спортивного характеру, є недавній гравець «Ниви», а нині київський динамівець Віталій Косовський. Це — Спортсмен з Усмішкою на Полі Боротьби, це Борець Щедра Душа.

5. Знаменитим сучасним тренером, що утверджує цей стиль гри і поведінки, є Віктор Прокопенко. Він збагатив ігрову традицію одеського «Чорноморця» і модернізував волгоградський «Ротор», зробивши його відомим у футбольній Європі. У політичну історію сучасності Прокопенко увійшов як автор дуже своєрідного «ультиматуму російським виборцям» перед другим туром президентських виборів-96, заявивши, що в разі обрання ними на пост Президента комуністичного кандидата Зюганова, негайно полишить Росію разом із 10-ма кращими гравцями на знак протесту. Незалежно від того, як оцінювати участь спортсменів і тренерів у політичній боротьбі, маю підстави скрізь і всюди пишатися таким унікальним вихованцем вінницького футболу,

колишнім безстрашним форвардом моєї команди.

6. Горджуся і пишаюся тим, що року 1996-го, незважаючи на дуже нележку свою турнірну долю в чемпіонаті, «Нива» першою з-поміж так званих неелітних «незаможників» футбольної України пробилася до єврокубкового турніру.

7. Не втомлюся розповідати фанам наступних поколінь, як у післяматчовій серії 11-метрових наш Володимир Циткін установив абсолютний воротарський рекорд: відбив усі 100% пенальті, зробивши недоцільним подальше продовження обміну ударами.

8. Ніколи не втомлюся ставити у приклад психологічну стійкість, виявлену усією командою в півфінальному двобої 26-27 квітня 1996.

9. Вірю (бо знаю), що у квітні-травні 1996-го почав творитися новий — кубковий! — характер моєї команди, нова — героїчна! — її легенда. Суть цієї легенди ми, фани, висловлюємо арифметичною формулою: «Розлад шлунку в донеччан + мандраж у

киян». Трохи грубувато звучить? Але ми не тягли за язик деяких незалежних кореспондентів висловлювати у всеукраїнській спортивній пресі здогад про можливу симуляцію донеччанами шлункового розладу 26.04.96 з метою перенести півфінал на час, коли відбудеться очікуване посилення їх складу; і не ми підказували шановному Йожефу Йожефовичу Сабо це слово «мандраж», яким він у післяфінальному інтерв'ю характеризував внутрішній стан динамівців на початку матчу 26.04.96

10. Вірю (бо знаю), що — не без моєї вболівальницької участі! — команда у своєму сьогоднішньому новому становленні позбудеться і таких деяких не найкращих рис подільського характеру, як звичка вдовольнятися мінімальним; рецидиви егоїзму; невміння переживати успіх (коли успіх, навіть і невеличкий, починає роз'єднувати).

11. Вірю, що команда Касанова стару славу відродить заново, згадає колишнє найкраще все та й вище піднесе.

Слово трибун, слово для трибун

1. СКАНДУЄМО РАЗОМ:

- ♥ «Ниво», роди-и-и-и!..
- ♥ «Ниво», роди — ГОЛ!
- ♥ «Нива» — сила, «Нива» — ГОЛ! «Нива» — вінницький футбол!
- ♥ «Ниво», «Ниво», — будь щаслива!
- ♥ «Ниво» — не будь лінива!
- ♥ Гайдаржи, поможи: як забити, покажи!
- ♥ Гайдаржи, поможи: молодим покажи!
Покажи, підкажи, поможи, наворожи!
- ♥ Спа-си-бі «Ни-ві», ми — щас-ли-ві!
- ♥ Ой, гоп-гопа, Вінниця — Європа!

II. ПРИМОВКИ:

- ◆ Хоч на полі й нічия, «Нива» все ж — любов моя!
- ◆ «Нива» — незаможниця, а нікому не підложниця: сховай свої доляри, на поле виходь, парируй удари, сам собі не зашкодь.
- ◆ Постала «Нива» з «Локомотива»

- ◆ «Нива» як «Нива» — з роси та з води, та з доброго дива.
- ◆ Що Трояновський, а що Косовський, що Рац, а що Надуда — одна натура, одна причуда: як заведений, грає, руками не махає, своїх партнерів не матюкає, на свою долю не нарікає: вінницький характер!
- ◆ Вінниця — не стольна, але в Європі — футбольна.
- ◆ «Нива» — краса Поділля.
- ◆ Якщо краса України — Поділля, то краса Поділля — «Нива».
- ◆ «Нива» — команда правдива: як не заб'є, то пропустить, а свого не упустисть (жартівливе).
- ◆ Хлопці в «Ниві» не ліниві і не п'яні хлопці в «Ниві».
- ◆ Хлопці в «Ниві» не ліниві, «плуга пруть» — і тим щасливі!
- ◆ Кажуть: «Нива» — незаможниця, кажуть: «Нива» — середняк, з тої ж «Ниви», бач, все родиться: як не Рац, то Нагорняк; вже й Сосенко доростає, бач, до grosмайстера — ось як!

Сл. М. Стрельбицького, муз. В. Трофимова

Є команда одна ...

Є команда одна... —

для нас одна!

Ще з часів Трояна

славна вона!

Знаєш ти, знаю я

її ім'я!

Нею Вінниця вся

пишається:

«Нива» грає в гол —

Козацький футбол!

З «Нивою» ми на полях до кінця.

«Нива» — точний пас!

«Нива» любить нас!

«Ниві» — наші серця!

Не бува без невдач:

бо круглий м'яч!

Але ти від невдач,

«Ниво», не плач!

Кожен вінницький фан

скаже: «Горджусь!»

Щоби наш капітан,

гей, усміхнувсь!

«Нива» грає в гол —

Козацький футбол!

З «Нивою» ми на полях до кінця.

«Нива» — точний пас!

«Нива» любить нас!

«Ниві» — наші серця!